

Tirsdag, den 20. maj 2008

41. anmoder Kommissionen om at høre Parlamentet og medlemsstaterne vedrørende vurderingen af ovennævnte undersøgelser;

*
* *

42. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Ligebehandling og ikke-diskriminering

P6_TA(2008)0212

Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2008 om fremskridt på områderne ligebehandling og ikke-diskriminering i EU (gennemførelse af direktiv 2000/43/EF og 2000/78/EF) (2007/2202(INI))

(2009/C 279 E/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse om ikke-forskelsbehandling og lige muligheder for alle — en rammestrategi (KOM(2005)0224),
- der henviser til EF-traktatens artikel 13,
- der henviser til Rådets direktiv nr. 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets direktiv nr. 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om anvendelsen af direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (KOM(2006)0643),
- der henviser til Kommissionens rapport »Developing Anti-Discrimination Law in Europe — the 25 EU Member States Compared« fra juli 2007,
- der henviser til de nationale rapporter om gennemførelsen af lovgivning mod forskelsbehandling og temarapporterne fra det europæiske netværk af juridiske eksperter på området ikkeforskelsbehandling for at støtte det arbejde, der er iværksat af Kommissionen med henblik på at yde uafhængig information og rådgivning om den relevante udvikling i medlemsstaterne,
- der henviser til FN's internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination,
- der henviser til FN's konvention om handicappedes rettigheder,
- der henviser til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og den 12. protokol hertil,
- der henviser til spørgeundersøgelsen fra Kommissionens særlige Eurobarometerundersøgelse fra januar 2007 om forskelsbehandling i Den Europæiske Union,

⁽¹⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

⁽²⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

Tirsdag, den 20. maj 2008

- der henviser til, at 2007 blev erklæret som det europæiske år for lige muligheder for alle, mens 2008 er blevet udråbt til det europæiske år for interkulturel dialog,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelse fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0159/2008),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union ifølge artikel 6 i EU-traktaten bygger på principperne om frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, der alle er principper, som medlemsstaterne har til fælles, og at det er vigtigt, at politiske udtalelser om kampen mod forskelsbehandling følges op af en gradvis udvikling og en fuldstændig og korrekt gennemførelse af lovgivning og politiske initiativer, især af direktiverne vedrørende forbud mod forskelsbehandling og projekter, der fremmer ligestillingen,
- B. der henviser til, at artikel 6 i traktaten om den Europæiske Union også foreskriver, at Den Europæiske Union respekterer de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne og grundlæggende frihedsrettigheder, og at ikkeforskelsbehandling og en bedre beskyttelse af menneskerettighederne bør være en prioritet i EU's lovgivning og politikker, jævnfør artikel 13 i EF-traktaten,
- C. der henviser til, at beskæftigelse er en af de grundlæggende forudsætninger for social integration, men at arbejdsløsheden blandt mange grupper, især kvinder, migranter, handicappede, etniske minoriteter, ældre og yngre personer og personer med specifikke eller ikke anerkendte kvalifikationer, fortsat er for høj; der henviser til, at ledigheden blandt personer, som er ofre for flere former for forskelsbehandling, er endnu højere,
- D. der henviser til, at fællesskabsretten ikke dækker forskelsbehandling på de fleste af de områder, hvor Fællesskabet har kompetence, og at direktiv 2000/43/EF og 2000/78/EF fastsætter forskellige grader af beskyttelse, hvilket medfører huller i beskyttelsen mod forskelsbehandling, der får virkninger for beskæftigelsen,
- E. der henviser til, at Kommissionens kortlægning af indførelsen af lovgivning mod forskelsbehandling i Europa bekræfter, at der i medlemsstaterne er tale om et sammensurium af lovgivning, der beskytter mod forskelsbehandling på forskellige måder og ofte savner en fælles fremgangsmåde for gennemførelse, hvad der har ført til en uensartet gennemførelse af de eksisterende direktiver samt en situation, hvor borgerne ikke er tilstrækkeligt bevidste om deres rettigheder,
- F. der henviser til, at den inkonsekvente anvendelse af politikker mod forskelsbehandling i Den Europæiske Union fører til manglende gennemførelse i praksis af fællesskabsdirektiver om forbud mod forskelsbehandling, hvilket fremgår af flere rapporter, bl.a. fra the European Group of Experts on Combating Sexual Orientation Discrimination med titlen »Combating sexual orientation discrimination in employment: legislation in fifteen EU member states« (rapporter fra den europæiske ekspertgruppe om bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af seksuel orientering: Om bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af seksuel orientering i beskæftigelsen: lovgivningen i 15 EU-medlemsstater),
- G. der henviser til, at Rådet i sin resolution af 5. december 2007 om opfølgningen af det europæiske år for lige muligheder for alle (2007) ⁽¹⁾ opfordrede medlemsstaterne og Kommissionen til, i overensstemmelse med deres respektive beføjelser, at støtte integrationen af handicapsspørgsmål i alle relevante politikker,
- H. der henviser til, at Kommissionen derfor med rette har taget retlige skridt over for en række medlemsstater og fortsat bør tage sådanne skridt, når det er nødvendigt,
1. opfordrer medlemsstaterne til i deres lovgivning at tage behørigt hensyn til de forskellige årsager til forskelsbehandling, der er omhandlet i artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder;
 2. minder om, at direktiv 2000/43/EF og 2000/78/EF fastsætter mindstekrav og bør danne grundlaget for formuleringen af en mere omfattende fællesskabspolitik over for forskelsbehandling;

(¹) EUT C 308 af 19.12.2007, s. 1.

Tirsdag, den 20. maj 2008

3. udtrykker bekymring over de mangler, der kan konstateres i gennemførelsen i national ret og anvendelsen af direktiv 2000/43/EF og direktiv 2000/78/EF i nogle medlemsstater og manglen på information henvendt til borgerne i EU om mulige retsmidler i sager om forskelsbehandling;
4. beklager, at direktiv 2000/43/EF og 2000/78/EF ikke omfatter forskelsbehandling af diskriminerende art baseret på fysiske kriterier som f.eks. højde eller hudfarve, særlig i forbindelse med adgang til jobs, hvor der ikke er nogen direkte forbindelse mellem disse fysiske karakteristika og de færdigheder, der kræves for at bestride de pågældende job;
5. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at direktiv 2000/43/EF og direktiv 2000/78/EF efter gennemførelsen i national ret for alle bestemmelser vedkommende herefter anvendes i deres fulde udstrækning på korrekt og effektiv vis, og at alle undtagelser er objektivt begrundede i overensstemmelse med direktivernes bestemmelser;
6. opfordrer de kompetente EU-myndigheder samt nationale og lokale myndigheder til at forbedre koordinationen af deres gennemførelse af direktiverne; opfordrer til, at der indføres en fælles tilgang til bekæmpelse af forskelsbehandling, som omfatter og tager hensyn til alle aspekter af forskelsbehandling under ét;
7. understreger, at de offentlige myndigheder indtager en nøgleposition i indsatsen for ligestilling og forebyggelse af forskelsbehandling gennem deres politikker, tjenesteydelser og ansættelsespraksis;
8. opfordrer Kommissionen til at forpligte sig til at gennemføre en omfattende evaluering af gennemførelsen af direktiv 2000/43/EF og 2000/78/EF og til at udsende retningslinjer for fortolkning af deres gennemførelse for at sikre en fuldstændig og korrekt gennemførelse i medlemsstaterne; opfordrer navnlig Kommissionen til at undersøge, hvordan medlemsstaterne ved gennemførelsen af direktiv 2000/78/EF i national ret har fortolket undtagelserne i artikel 6 og 8; understreger, at begge direktiver forudsætter en vifte af ordninger og strategier, herunder overholdelse, en proaktiv indsats samt styrkelse og en effektiv udveksling af bedste praksis;
9. opfordrer indtrængende til, at sanktioner for brud på nationale lovbestemmelser, som er vedtaget i forbindelse med gennemførelsen af direktiv 2000/43/EF og direktiv 2000/78/EF i national ret, er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning;
10. opfordrer Kommissionen til at føre nøje kontrol med gennemførelsen i national ret af direktiv 2000/43/EF og 2000/78/EF og med overholdelse af den lovgivning, der tager udgangspunkt i gennemførelsen, og fortsat at lægge pres på medlemsstaterne ved hjælp af overtrædelsesprocedurer for at sikre, at de overholder deres retlige forpligtelse ved fuldt ud at gennemføre direktiverne i national ret så hurtigt som muligt; mener, at Parlamentets kompetente udvalg bør deltage i den løbende overvågning af medlemsstaternes overholdelse af forpligtelserne i medfør af direktiverne;
11. minder Kommissionen om, at der i henhold til artikel 4 i direktiv 2000/78/EF kun kan gøres undtagelser, hvis det reelt er objektivt nødvendigt for at udøve en erhvervsmaessig aktivitet på en tilfredsstillende måde; opfordrer Kommissionen til at fortolke denne artikel snævert og at anlægge sag mod medlemsstaterne ved Domstolen, såfremt de anvender en for bred definition i deres nationale lovgivning;
12. opfordrer til, at der foretages en årlig evaluering af medlemsstaternes gennemførelse som led i den åbne koordinationsmetode og en udvidet gennemgang af gennemførelsen af sådan lovgivning hvert femte år som en del af den social- og arbejdsmarkedspolitiske dagsorden; mener, at uafhængige organer, der beskæftiger sig med ikkeforskelsbehandling, herunder Kommissionens netværk af juridiske eksperter samt ikkestatslige organisationer (ngo'er), som repræsenterer potentielle ofre for forskelsbehandling, bør inddrages i denne årlige evaluering, og at der bør tages konkrete skridt til at opbygge de ngo'ernes kapacitet til at formidle information, yde støtte til ofre og bidrage konstruktivt til den årlige evaluering;
13. mener, at visse kategorier af handicappede, eftersom der i direktiv 2000/78/EF savnes en bestemmelse om nødvendigheden af brede definitioner af handicap, ikke er omfattet af den retlige beskyttelse, som direktivet foreskriver; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til hurtigst muligt at blive enige om en bred definition af handicap med henblik på at lette en harmonisering af lovgivning om ikkeforskelsbehandling, der eventuelt kan tage udgangspunkt i FN's konvention om handicappedes rettigheder;

Tirsdag, den 20. maj 2008

14. mener, at manglen på en bestemmelse vedrørende en tidsfrist for anlæggelse af søgsmål i forbindelse med forskelsbehandling, har fået nogle medlemsstater til at fastsætte meget korte frister, hvilket kan udgøre en hindring for anlæggelse af sådanne søgsmål;
15. mener, af undtagelserne forbundet med ægteskabelig stilling i direktiv 2000/78/EF har begrænset den beskyttelse, som direktivet yder mod forskelsbehandling på grund af seksuel orientering;
16. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til mere effektivt at fremme anvendelsen af EU-borgernes rettigheder i henhold til direktiv 2000/43/EF og 2000/78/EF, og opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne, fagforeningerne, arbejdsgiverne og alle statslige såvel som ikkestatslige involverede parter til at gøre alt, hvad der står i deres magt, for at øge kendskabet til rettighederne i henhold til disse direktiver og sikre, at ofre for forskelsbehandling får adgang til forskellige former for retshjælp, så de kan gøre deres rettigheder i henhold til direktiverne gældende; bemærker, at i sager om forskelsbehandling påhviler det ofte offeret at anlægge sag med den person, som påstås at have udøvet forskelsbehandling, som regel uden støtte fra nogen offentlig myndighed eller adgang til retshjælp; opfordrer derfor medlemsstaterne til at bemyndige relevante uafhængige organer til at yde effektiv hjælp til ofre for forskelsbehandling;
17. er bekymret over, at borgerne i medlemsstaterne kun har et begrænset kendskab til lovgivning mod forskelsbehandling og opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne, fagforeningerne og arbejdsgiverne til at intensivere deres indsats for at forbedre dette kendskab; minder om, at direktiverne forpligter medlemsstaterne til med alle hensigtsmæssige midler at formidle information til offentligheden om de relevante bestemmelser i direktiverne;
18. henstiller, at medlemsstaterne iværksætter uafhængige undersøgelser af forebyggende og rehabiliterende foranstaltninger mod forskelsbehandling, og sikrer, at både officielle og ikke officielle organer, der medvirker til at forebygge forskelsbehandling, og som bistår ofre for forskelsbehandling, får tilstrækkelige midler stillet til rådighed; henstiller desuden, at Kommissionen inddrager eksperter i det videre overvågningsarbejde;
19. anbefaler, at medlemsstaterne tildeler de nødvendige finansielle midler og beføjelser til uafhængige organer, som beskæftiger sig med ligestilling, således at de effektivt og uafhængigt kan udfylde denne rolle, herunder levere relevant ekspertise på alle områder vedrørende forskelsbehandling og tilbud om passende støtte til ofre for forskelsbehandling; opfordrer medlemsstaterne til at sørge for, at disse organers kompetenceområde dækker alle former for forskelsbehandling, og opfordrer Kommissionen til at fastsætte standarder, således at disse specialiserede ligestillingsorganers effektivitet og uafhængighed kan overvåges og sikres;
20. henstiller, at medlemsstaterne og Kommissionen yder finansiel støtte og tildeler beføjelser til de ngo'er, som repræsenterer diskriminerede grupper, og til de ngo'er, som beskæftiger sig med oplysning af borgerne og yder retshjælp i sager om forskelsbehandling;
21. opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde med de relevante parter på arbejdsmarkedet om at overvåge, at Fællesskabslovgivningen gennemføres korrekt;
22. understreger, at medlemsstaterne under alle omstændigheder bør sikre, at ofre for forskelsbehandling automatisk modtager støtte i forbindelse med retssager, om nødvendigt i form af økonomisk bistand gennem nationale ordninger for retshjælp;
23. opfordrer Kommissionen til på praktisk og effektiv vis at støtte, at medlemsstaterne gennem fællesskabsprogrammet Progress og Den Europæiske Socialfond vedtager foranstaltninger til at støtte programmer for lige muligheder og bekæmpelse af forskelsbehandling;
24. henstiller, at medlemsstaterne med henblik på at sikre et højere beskyttelsesniveau, bør give sammenlutninger, organisationer og andre juridiske enheder beføjelse til at indtræde som part i retssager om forskelsbehandling, herunder på vegne af eller til støtte for ofrene;

Tirsdag, den 20. maj 2008

25. opfordrer indtrængende regeringerne i medlemsstaterne til at sikre ligebehandling og lige muligheder i deres politik vedrørende beskæftigelse og social integration, og især til at afvikle de alvorlige hindringer, der skyldes forskelsbehandling i ansættelsesprocedurer;
26. henstiller til medlemsstaterne at garantere, at sammenslutninger, organisationer og andre juridiske personer på vegne af en eller flere sagsøgere kan indtræde som part i enhver retlig procedure vedrørende håndhævelse af direktiverne;
27. opfordrer medlemsstaterne til i samarbejde med EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder og Kommissionen regelmæssigt at indsamle, bearbejde og offentliggøre dækkende, præcise, sammenlignelige, pålidelige og opdeltede statistikker om forskelsbehandling og at offentliggøre dem på en sådan måde, at de er letforståelige for borgerne og muliggør en mere effektiv udveksling af bedste praksis; understreger behovet for adgang til tilstrækkelige midler til dette formål og vigtigheden af, at udarbejdes metoder for indsamling af oplysninger om forskelsbehandling i overensstemmelse med lovgivningen om databeskyttelse;
28. opfordrer til, at der udarbejdes integrerede nationale handlingsplaner imod alle former for forskelsbehandling;
29. glæder sig over Kommissionens interesse i indsamling af data om ligestilling, herunder udgivelsen af den europæiske håndbog om disse data; anmoder Kommissionen om at foretage en grundig analyse af de forskellige juridiske spørgsmål og rammer, der gør sig gældende i forbindelse med dataindsamling og at fremlægge forslag til en bedre registrering af tilfælde af forskelsbehandling og overveje fælles standarder for dataindsamling; henstiller til Kommissionen fortsat at sørge for videreuddannelse i retlige forhold af dommere, advokater, fagforeninger og ngo'er med henblik på at øge direktivernes virkning på lang sigt og til at foretage flere undersøgelser og analyser af virkningen af den nationale lovgivning til gennemførelse af direktiverne;
30. glæder sig over, at Kommissionen er opmærksom på flere forskellige former for forskelsbehandling, bl. a. dens initiativ til at foretage en undersøgelse af området; opfordrer Kommissionen til at anvende en afvejet bred definition af forskelsbehandling under flere forskellige former samt undersøge og fremlægge data om sådan forskelsbehandling og hadforbrydelser; opfordrer Kommissionen til at medtage bestemmelser, der specifikt tager sigte på bekæmpelse af flere former for forskelsbehandling i al fremtidig lovgivning, som vedtages efter EF-traktatens artikel 13, idet denne kan påberåbes med henvisning til en eller en kombination af flere af klagepunkterne;
31. understreger betydningen af, at grupper, som aktivt beskæftiger sig med at bekæmpe forskelsbehandling, samarbejder gennem netværk på EU-, nationalt, regionalt og lokalt niveau;
32. opfordrer medlemsstaterne til at gennemgå deres nationale lovgivning og overveje ophævelse af al lovgivning, som er i modstrid med EF-traktatens artikel 13;
33. anser direktiv 2000/43/EF for at udgøre grundlaget for udformningen af omfattende lovgivningsmæssige rammer til forbud mod forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse; understreger dog, at de problematiske aspekter, som allerede er blevet udpeget, og medlemsstaternes vanskeligheder i forbindelse med en effektiv gennemførelse af direktivet i national ret og anvendelsen af dets bestemmelser, må tages i betragtning;
34. betoner, at Kommissionen skal udarbejde en fælles definition gældende for hele EU af betydningen af positiv særbehandling — eller i det mindste arbejde på at opnå konsensus herom — for således at afkræfte de myter om begrebets betydning og anvendelse, som hersker i visse medlemsstater, især i betragtning af hvor effektivt positiv særbehandling bidrager til at bekæmpe forskelsbehandling og fremme lige resultater i visse medlemsstater;
35. bemærker, at Kommissionen muligvis påtænker kun at foreslå lovgivning om forbud mod forskelsbehandling i forbindelse med adgang til varer og tjenesteydelser af nogle, men ikke alle grunde; minder Kommissionen om dens tilsagn om at foreslå et omfattende direktiv, der dækker handicap, alder, religion eller overbevisning og seksuel orientering for at komplettere lovpakken om bekæmpelse af forskelsbehandling i medfør af EF-traktatens artikel 13 som bebudet i dens lovgivningsprogram for 2008; gentager, at det

Tirsdag, den 20. maj 2008

både ud fra et politisk, socialt og juridisk perspektiv er ønskeligt at afskaffe hierarkiet i beskyttelsen mod forskellige årsager til forskelsbehandling; er overbevist om, at det er formålsløst at forbyde forskelsbehandling på ét område, men tillade det på et andet;

36. afventer med interesse, at der udarbejdes en fællesskabsdefinition af begrebet handicap, som vil sætte handicappede i stand til at nyde samme rettigheder, uanset hvor de befinder sig i Den Europæiske Union;

37. mener, at ethvert nyt forslag til direktiv til bekæmpelse af forskelsbehandling som omhandlet i EF-traktatens artikel 13 skal indeholde et forbud mod enhver form for forskelsbehandling på alle områder, herunder direkte og indirekte forskelsbehandling på alle de områder, der allerede er omfattet af direktiv 2000/43/EC og 2000/78/EF, forskelsbehandling på grund af tilknytning, forskelsbehandling i forbindelse med formodet tilhørsforhold til en beskyttet gruppe og chikane; mener, at instrukser om at forskelsbehandle personer bør betragtes som forskelsbehandling, og at tilfælde, hvor der uden gyldig grund ikke vises rimeligt hensyn, bør betragtes som en form for forskelsbehandling; mener, at det i direktiverne tydeligt bør fastslås, at der ikke er noget hierarki mellem forskellige former for forskelsbehandling, og at de alle skal bekæmpes lige effektivt; betoner, at ethvert forslag til ny lovgivning på behørig vis skal afspejle alle de specifikke hensyn, der skal tages inden for alle områder af forskelsbehandling;

38. er overbevist om, at ethvert direktiv vedrørende bekæmpelse af forskelsbehandling i henhold til EF-traktatens artikel 13 skal have et bredt anvendelsesområde, der skal omfatte alle de områder, som falder ind under Fællesskabets beføjelser, samt uddannelse, livslang læring, velfærd, herunder social sikring, bolig- og sundhedsforhold og fremstilling af diskriminerede grupper i medier og reklamer, og bør sikre handicappede fysisk adgang til telekommunikation, elektronisk kommunikation, transportmidler og offentligt tilgængelige områder samt adgang til og forsyning med de varer og tjenesteydelser, som står til rådighed for offentligheden; mener endvidere, at det nye direktiv også bør udbygge anvendelsesområdet for Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår⁽¹⁾, så det bringes i overensstemmelse med beskyttelsen af andre grupper mod forskelsbehandling;

39. er fast overbevist om, at en helhedsorienteret tilgang til skærpelsen af offentlighedens opmærksomhed er nødvendig for at bekæmpe forskelsbehandling, og at denne tilgang skal begynde med programmer for skoler;

40. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan fremtidig lovgivning baseret på EF-traktatens artikel 13 kan optage yderligere bestemmelser, der kan fremme anvendelsen af de principper om ikkeforskelsbehandling og ligestilling, som ikke er afhængige af søgsmål fra det enkelte offer; mener, at det i denne undersøgelse bør tages op, hvordan fremtidig lovgivning kan indebære en forpligtelse til at indføre positive foranstaltninger og/eller en positiv forpligtelse til at fremme ligestilling og sammenkæde forpligtelser vedrørende ikkeforskelsbehandling og ligestilling med den nationale politik for offentlige indkøb;

41. er af den opfattelse, at forskelsbehandling på grund af nationalitet og sprog, der hverken er objektivt og rimeligt begrundet med et legitimt mål eller gennemført med hensigtsmæssige og nødvendige midler, kan udgøre en indirekte forskelsbehandling baseret på race eller etnisk oprindelse i strid med direktiv 2000/43/EF;

42. mener, at forskelsbehandling også må opfattes som værende i modstrid med de fire grundlæggende friheder — særlig retten til fri bevægelighed for personer — og som sådan udgør en hindring for det indre markeds funktion; opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at revidere deres overgangsbestemmelser om adgang til deres arbejdsmarkeder med henblik på at afskaffe skellen mellem europæiske borgere på dette område;

43. mener, at mindretalssamfund, og navnlig romabefolkningen, har behov for særlig social beskyttelse, eftersom denne gruppes problemer med udnyttelse, diskrimination og udstødelse siden den seneste udvidelse af den Europæiske Union er blevet endnu mere udtalte inden for uddannelse, sundhed, bolig, beskæftigelse og kvinders rettigheder;

(¹) EFT L 39 af 14.2.1976, s. 40.

Tirsdag, den 20. maj 2008

44. henstiller, at der med hensyn til adgang til uddannelse af høj kvalitet for ugunstigt stillede børn og børn af romaer og deres ubegrundede klassificering som handicappede tages særligt hensyn til bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling på uddannelsesområdet;

45. betoner, at lovgivning kun fungerer effektivt, når borgerne har kendskab til deres rettigheder og har uhindret adgang til domstolene; mener derfor, at ethvert forslag til direktiv om bekæmpelse af forskelsbehandling som omhandlet i EF-traktatens artikel 13 også bør omhandle retsmidler og håndhævelse, og henstiller, at medlemsstaterne opretter et eller flere uafhængige og effektive organer, der skal fremme ligebehandlingen og bekæmpe de forskellige former for forskelsbehandling og have beføjelse til at dække alle årsager til forskelsbehandling i henhold til artikel 13 og alle de områder, der er omfattet af direktiv 76/207/EØF; mener, at disse organer bør have beføjelser til at yde uafhængig bistand til ofre for forskelsbehandling, så de kan rejse søgsmål vedrørende forskelsbehandling, foretage uafhængige undersøgelser om anvendelsen af lovgivning om ikkeforskelsbehandling samt fremsætte henstillinger om alle spørgsmål, der vedrører forskelsbehandling;

46. kræver, at al fremtidig lovgivning i henhold til artikel 13 i EF-traktaten indeholder en forpligtelse til at høre og inddrage ngo'er, uafhængige og specialiserede ligestillingsorganer og repræsentative nationale organisationer i arbejdet med at udforme og gennemføre lovgivningen i national ret samt overvåge dens anvendelse;

47. mener, at det nye direktiv bør indeholde et krav om, at medlemsstaterne anvender integration af ligestillingsaspektet i al planlægning, udformning af politik og udvikling af programmer inden for de områder, som direktivet dækker, at tjenesteudbydere planlægger og systematiserer deres tilgang til ligestilling og at de foretager justeringer og sørger for særlig behandling, således at medlemmer af minoritetsgrupper, der oplever forskelsbehandling, kan få adgang til og drage fordel af den udbudte tjeneste;

48. bemærker med bekymring, at mens 19 medlemsstater har underskrevet protokol nr. 12 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, har kun fem ratificeret denne protokol;

49. opfordrer til, at undertegnings- og ratificeringsprocessen vedrørende FN's konvention om handicappedes rettigheder, herunder den tilhørende valgfrie protokol, fortsættes, og minder om, at efter Fællesskabets ratificering af konventionen skal alle forslag til Fællesskabets lovgivning til bekæmpelse af forskelsbehandling være i fuld overensstemmelse med konventionens bestemmelser; minder Rådet om, at det på den uformelle ministerkonference om handicap i juni 2007 opfordrede Kommissionen til at indføre en europæisk strategi for en effektiv gennemførelse af konventionen; opfordrer Kommissionen til, inden for disse rammer, at evaluere behovet for at ændre den afledte fællesskabsret eller tilpasse de relevante politikker;

50. understreger vigtigheden af en horisontal gennemførelse og integration af ligestillingsaspektet i Lissabontraktatens bestemmelse om ikkeforskelsbehandling, når den træder i kraft, som forpligter Den Europæiske Union til at tilstræbe at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race, etnisk oprindelse, religion eller overbevisning, handicap, alder eller seksuel orientering i udformningen og gennemførelsen af dens politikker og aktiviteter;

51. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at integrere lige muligheder og ikkeforskelsbehandling i Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse, i retningslinierne for den åbne koordinationsmetode vedrørende social inddragelse og i de nationale reformprogrammer samt i bestemmelserne angående forvaltning af strukturfondene; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at revidere de integrerede retningslinier for vækst og beskæftigelse og især retningslinierne for beskæftigelse for dermed at sikre og forbedre integrationen og synligheden af den sociale dimension i den næste fase af Lissabonstrategien; betoner, at initiativerne vedrørende ligestilling og ikkeforskelsbehandling for at være virksomhedsfulde skal kædes snævert sammen med socialpolitikken, hvor arbejdsmarkedets parter bør spille en vigtig rolle;

Tirsdag, den 20. maj 2008

52. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at afskaffe enhver forskelsbehandling, der er baseret på ansættelseskontrakter, ved at sikre ligebehandling af alle arbejdstagere, ved beskyttelse af sundhed og sikkerhed, arbejds- og hviletidsregler, organisations- og repræsentationsfrihed, beskyttelse mod urimelig afskedigelse, ved kollektive forhandlinger og kollektive aktioner; understreger vigtigheden af adgang til faglig uddannelse såvel som fortsat beskyttelse af erhvervede rettigheder ved at medtage undervisningsperioder, bedre dagplejemuligheder, opretholdelse af grundlæggende sociale rettigheder, såsom ret til pension, ret til uddannelse og ret til arbejdsløshedsunderstøttelse i perioder med ændringer i beskæftigelsessituationen, mellem to forskellige ansættelsesforhold og mellem ansættelse og selvstændig beskæftigelse;

53. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og kandidatlandenes parlamenter og regeringer;

EU-havpolitik

P6_TA(2008)0213

Europa-Parlamentets beslutning af 20. maj 2008 om en integreret EU-havpolitik (2008/2009(INI))

(2009/C 279 E/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse om en integreret EU-havpolitik (KOM(2007)0575, SEK(2007)1283),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om konklusioner fra høringen om en europæisk havpolitik (KOM(2007)0574),
- der henviser til Kommissionens forslag om en fælles trepartserklæring om indførelse af en »europæisk havdag« (SEK(2007)1631),
- der henviser til Kommissionens grøn bog om en fremtidig havpolitik for EU: en europæisk vision for havene (KOM(2006)0275) og sin beslutning af 12. juli 2007 ⁽¹⁾,
- der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 8.-9. marts 2007 vedrørende vedtagelsen af Det Europæiske Råds handlingsplan (2007-2009) — En energipolitik for Europa,
- der henviser til Kommissionens meddelelse om to gange 20 % i 2020: Europas muligheder i forbindelse med klimaændringerne (KOM(2008)0030),
- der henviser til bestemmelserne i konventionen om søfarendes arbejdsstandarder fra 2006, som blev vedtaget af Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) den 23. februar 2006, og som er et samlet instrument, der indeholder og tilpasser de konventioner om søfarendes arbejdsstandarder, som ILO har vedtaget siden 1919,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Fiskeriudvalget (A6-0163/2008),

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0343.